

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010069
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619010069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného K. X., na hlavnom pojednávaní dňa 30.09.2020 takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. f/ Tr. por. s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o s l o b o d z u j e obžalovaného K. X., J.. XX.XX.XXXX I. K., Y. G. Š. XXX/XX, K.,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp. zn. Pv 378/17/3305-33 z 26.03.2019 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna mal. syna M. V., J.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/39/2017 zo dňa 24.05.2017 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho mal. syna M. V., J.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 70,- € mesačne, s účinnosťou od 01.01.2017 vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky M. V., túto povinnosť si v dobe od mesiaca február 2018 do 10.06.2019 v Partizánskom, Lamači a všade tam, kde sa zdržiaval neplní pravidelne a v plnej výške tým, že hoci bol od 14.02.2018 do 17.05.2018 riadne zamestnaný na riadny pracovný pomer na dobu určitú v spoločnosti Work Service SK, s.r.o. Bratislava a z tohto zamestnania mal za uvedené obdobie dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil, ani ju zamestnávateľovi nenahlásil, následne v období od 18.05.2018 až doposiaľ je riadne zamestnaný na riadny pracovný pomer v spoločnosti SAS Automotive Systems s.r.o. Bratislava a z tohto zamestnania má dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť si však riadne neplní, ani ju zamestnávateľovi nenahlásil, čím zostal za uvedené obdobie dlhovať na výživnom M. V. sumu vo výške 167 €, pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 378/17/3305-33 na tunajší súd dňa 27.03.2019 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd v tejto veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 2T/26/2019-336 z 10.06.2019 tak, že obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil podľa § 285 písm. f/ Tr. por. z dôvodu zániku trestnosti, pretože obžalovaný splnil podmienky účinnej ľútosti. Rozsudok napadol odvolaním prokurátor z dôvodu, že podmienky účinnej ľútosti neboli splnené. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 3To/93/2019-344 z 02.03.2020 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak z iných dôvodov, ktoré uviedol prokurátor. Vykol súdu prvého stupňa, že modifikoval skutkové okolnosti vychádzajúc z vykonaného dokazovania a v tom zmysle upravil skutkovú vetu rozsudku,

argumentujúc tým, že takýto procesný postup je možný len ak súd uznáva vinu aspoň čiastočne. Pokiaľ obžalovaného oslobodí, musí tak urobiť pre skutok v tom znení, ako je uvedený v obžalobe. Skutok môže modifikovať len prokurátor pred samotným meritórnym rozhodnutím o obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní, vrátanie prejednaní veci po vrátení veci na opätovné prejednanie, vykonal výsluch obžalovaného, výsluch svedkyne M. V. - zákonného zástupcu maloletého dieťaťa, oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku a pripojené spisy a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si vyživovaciu povinnosť neplnil, pretože jednak nemal peniaze a tiež sa nepovažuje za biologického otca dieťaťa, keďže sa dozvedel, že matka dieťaťa mala v čase ich vzťahu intímny pomer aj s iným mužom. Uviedol, že si je vedomý jeho vyživovacej povinnosti. Potom čo bol prepustený z väzby v zahraničí, tak sa zamestnal. Keď sa dozvedel, že na vymoženie výživného je vedené exekučné konanie dohodol sa telefonicky s exekútkou, že bude platiť na výživu po 100,-€ mesačne, no potom mu bola jednorazovo zrazená zo mzdy vysoká suma čo mu dosť skomplikovalo hospodárenie. Následne mu bolo výživné zrážané v rôznych čiastkach, pričom v posledných mesiacoch už len na bežné výživné. On mal za to, že dlh na výživnom už nemá. Na hlavnom pojednávaní, počas jeho prerušenia zaplatil zostatok dlhu na výživnom vo výške 172,50-€. Následne uviedol, že on dlh na výživnom za obdobie od januára 2017 splácal aj dobrovoľne, zaplatil cez jeho kamaráta sumu 50 či 100,-€ niekedy na jar 2017 a potom aj poštovým poukazom sumu 50,-€ v júli 2017. Dvakrát zaplatil aj exekútorke po 100,-€. Má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť vo výške 150,-€, kde sa mu v tejto sume vykonávajú rovnako zrážky zo mzdy. On vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil. Na hlavnom pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedol, že naďalej pracuje v spoločnosti SAS Automotive. Jeho príjem, pokiaľ ide o stabilnú zložku je cca 918 € v hrubom, plus má variabilnú zložku mzdy. Vyživovaciu povinnosť si riadne plní. Exekúciu síce nezrušil, to však len preto, aby preukázal, že si vie plniť výživné aj dobrovoľne, čakal do rozhodnutia súdu v tejto veci, keďže vedel, že je podané odvolanie prokuratúrou. Pokiaľ by bol oslobodený právoplatne, dal by si návrh na zrušenie exekúcie. Vyživovaciu povinnosť má nahlásenú u zamestnávateľa, je mu vykonávaná zrážka zo mzdy poukazovaná exekútorovi, ktorý vypláca výživné matke. Do posledného pojednania na okresnom súde boli na výživu zrážané vyššie platby, lebo sa platilo aj zameškané výživné, na pojednávaní zvyšok doplatil, následne mu boli vykonávané zrážky na obe deti vo výške 220,-€ z čoho je suma 70,-€ na M.. Okrem toho je mu zrážaná aj suma na exekučné trovy 70-80,-€ mesačne. Exekútor zráža iba na bežné výživné. Na výživu syna prispieva iba výživným, nestretáva sa so synom. Okrem príjmu nemá žiadny majetok. Býva v podnájme u majiteľky bytu.

Zákonná zástupkyňa maloletého M. V., M. V., na hlavnom pojednávaní uviedla, že na výživu jej bola poukázaná formou exekúcie v júli 2018 suma 76 €, v auguste 2018 suma 76 €, v septembri 2018 suma 848 €, v októbri 2018 suma 427 €, v novembri 2018 dve sumy, a to 30,51 € a suma 70 €, za mesiace december a január jej nebola poukázaná žiadna suma na výživu, ďalej počnúc mesiacom február boli poukazované na výživu sumy 70 € v mesiaci február, 70 € v mesiaci marec a 12.4.2019 suma 70 € všetko prostredníctvom exekútora. Otec dieťaťa zaplatil na výživu po jeho narodení k jej rukám aj sumu 50 €, nevie však už uviesť, kedy to bolo, je možné, že to bolo v decembri 2016. Na výživu dieťaťa iným spôsobom otec neprispieva, nestretáva sa s ním, ona je nezamestnaná, aktuálne poberá rodičovský príspevok. S výživou dieťaťa a výchovou jej pomáha matka, dieťa v čase, keď nebolo platené výživné, núdzou netrpelo. Na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2019 uviedla, že jej bolo zaplatené aj bežné výživné v mesiaci máj 2019 vo výške 70,-€, tiež si spomenula že na jar 2017 jej bolo zaplatené cez známu osobu výživné vo výške 50,-€, dieťa núdzou netrpelo. Ju po začatí exekúcie po tom, čo si overovala aká suma jej bola poukazovaná na účet, a že je to platba od exekútora, tak jej bolo exekútkou oznámené, že bude platené výživné po 100,-€, no boli jej vyplácané rôzne vysoké sumy. Na hlavnom pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedla, že výživné je jej poukazované prostredníctvom exekútora. Ide o pravidelnú mesačnú platbu vo výške 70 €. Prvá takáto pravidelná platba bola 12.2.2019, odvtedy je platené výživné riadne, dlh bol uhradený. Neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo trvalo nepriaznivé dôsledky na dieťa a to ani netrpelo núdzou, aj preto, že matke pomáhala stará matka dieťaťa. Matka dieťaťa pracuje na niekoľko hodín denne, jej príjem je cca 200-300 € do mesiaca.

Vyživovacia povinnosť otca k maloletému bola upravená rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/39/2017 zo dňa 24.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.06.2017, ktorým bol zaviazaný s účinnosťou od 01.01.2017 prispievať na výživu svojho syna M. V. J.. XX.XX.XXXX sumou 70,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého M. V..

Podľa poštového peňažného poukazu na č.l. 162 zaplatil na výživu maloletého dňa 08.07.2017 sumu 50,-€.

Zo správy spol. SAS Automotive Systems z 02.07.2018 a pracovnej zmluvy kao aj správy z 20.05.2019, pracuje na pozícii skladník od 18.05.2018. Jeho čistý príjem za mesiace 05/2018 bol 687,28-€; 06/2018 1497,81-€; 07/2018 1328,42-€; 08/2018 1488,11-€; 09/2018 1304,21-€; 10/2018 1300,37-€; 11/2018 1446,36-€; 12/2018 767,04-€; 01/2019 1271,85-€; 02/2019 990,33-€; 03/2019 1078,47-€; 04/2019 1104,45-€. Ma výživu mu boli vykonané zrážky 1115,89-€ v mesiaci 08/2018 a následne každý ďalší mesiac suma 70,-€ a suma 150,-€.

Podľa správy spoločnosti Work Service SK, s.r.o. na č.l. 198-210 bol obžalovaný jej zamestnancom od 14.02.2018 do 17.05.2018 jeho čistá mzda za mesiace 02/2018 bola 517,11-€ ;03/2018 993,44-€; 04/2018 1377,45-€.

Podľa správy, zápisnice a rozhodnutia o podmienčnom prepustení Krajského súdu v Linzi na č.l. 234 - 246 bol obžalovaný od 17.08.2017 do 31.01.2018 vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku.

Podľa správy súdnej exekútky Mgr. Klaudie Boorovej Dzurikovej z 21.05.2018 vo veci EX228 EX 1044/17 na č.l. 267, doposiaľ neboli vymožené žiadne finančné prostriedky. Podľa správy z 28.09.2018 na č.l. 269 povinný začal dobrovoľne splácať výživné. Zaplatil dňa 17.07.2018 a 10.08.2018 po 100,-€. Oprávnenej bolo z nich zaslané 152,-€, ostatné si ponechal exekútor ako trovy exekúcie. V mesiaci august 2018 sa povinný zamestnal, pričom bol vystavený exekučný príkaz, na základe ktorého bolo povinnému zrazené 1115,89-€ a oprávnenej zaslané 848,-€. Podľa správy z 28.01.2019 exekučný príkaz bol vystavený na dlžné výživné od 01.01.2017 do 31.08.2018 a bežné výživné od 01.09.2018. Do dňa podania správy bolo oprávnenej zaplatené všetko dlžné aj bežné výživné. Podľa správy súdnej exekútky z 23.04.2019 na č.l. 308 má obžalovaný uhradené dlžné výživné ako aj bežné výživné. Podľa správy z 21.05.2019 na č.l. 325 bola povinnému vyzrážaná suma 1819,51-€, z dôvodu nesprávne vystaveného exekučného príkazu má povinný dlh na výživnom 210,-€.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 355 bol obžalovaný jedenkrát súdne trestaný Krajským súdom Salzburg, vo veci 047 HV 25/2015 z rozhodnutím z 03. 10.2016, právoplatným 07.06.2017, pre trestný čin podpaľačstva na 22 mesiacov s podmienčným odkladom na 3 roky. Na odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/80/2014 sa neprihliada.

Podľa správy Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. z 21.02.2018 na č.l. 167 -168 bol zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti od 28.04.2017 do 16.01.2018, no nevykonával žiadnu činnosť ani nedosiahol príjem.

Z listinných dôkazov vyplýva, že v rozhodnom období nebol vlastníkom nehnuteľností ani cenných papierov ani držiteľom či vlastníkom motorového vozidla.

Podľa správy ÚPSVaR Partizánske zo 07.11.2018 bol naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie do 30.09.2016.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pob. Topoľčany z 12.11.2018 na č.l. 81 a nasl. bol evidovaný od 18.05.2018 ako zamestnanec SAS Automotive s.r.o. a od 29.05.2018 ako zamestnanec na dohodu o pracovnej činnosti pre Dôveru Zdravotnú poisťovňu a.s.

Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni a potvrdenia o príjme obžalovaného z č.l. 351-352 a 358-359, obžalovaný je zamestnancom spol. SAS Automotive s.r.o. pričom jeho čistý príjem za mesiace 06-2019 až 08/2020 bol v priemere 1145,44-€.

Podľa správy súdnej exekútky Mgr. Klaudie Boorovej Dzurikovej z 28.09.2020 vo veci EX228 EX 1044/17 na č.l. 361, povinný má uhradené dlžné výživné a od 02/2019 riadne uhrádza bežné výživné. Exekučné konanie ďalej prebieha, pretože neboli splnené podmienky na zastavenie exekúcie exekútorom v zmysle § 61n ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku.

Prokurátorka v záverečnej reči zotrvala na podanej obžalobe, pričom hoci bolo zameškané výživné ako aj bežné výživné ku dňu hlavného pojednávania zaplatené, ani neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo trvalo nepriaznivé následky, pretože si vyživovaciú povinnosť obžalovaný nesplnil dobrovoľne, ale bolo mu výživné zrazené zo mzdy formou exekúcie, nemožno mať za to že splnil podmienky účinnej ľútosti. Obžalovaný uviedol, že má za to, že výživné v plnej výške uhradil.

Vzťah majetkových a zárobkových pomerov obžalovaného k jeho zákonnej vyživovacej povinnosti z trestnoprávnej roviny je potrebné vykladať z toho pohľadu, či obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd dospel k právnomu názoru, že trestnosť činu obžalovaného zanikla z dôvodu účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., súd ho tak oslobodil podľa § 285 písm. f/ Tr. por. Prokurátorka modifikovala v záverečnej reči skutok tak, že naproti obžalobe zavinené obdobie ukončila dňom rozhodnutia súdu prvého stupňa dňa 10.06.2019. Súd riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu teda nezasiahol do znenia skutku v inom zmysle, ako by vyplýval z podanej obžaloby a prednesu prokurátorky. K právnomu názoru súdu prvého stupňa, ktorý ho viedol pôvodne k úprave skutku súd uvádza len toľko, že ho k tomu viedlo len logické zosúladenie skutkovej vety s uvedeným dôvodom zániku trestnosti, pri zachovaní jednoty skutku (skutok nie je zameniteľný s iným), pričom súd pri výklade § 285 Tr. por. a § 278 Tr. por. vychádzal z popisu skutku nie formálneho podľa obžaloby, ale skutku, ako bol preukázaný na základe vykonaného dokazovania.

Výpoveďou obžalovaného aj matky maloletého, ako aj listinnými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný sa za žalované obdobie najmenej tri mesiace úmyselne vyhýbal svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, pričom ide o úmysel nepriamy. Výživné však bolo zaplatené v plnej výške ku dňu hlavného pojednávania. Ďalej si už vyživovaciú povinnosť plnil, čo vyplýva, že výpovede obžalovaného, matky dieťaťa, ako aj správy súdnej exekútorke, dokonca od februára 2019 už bolo platené (zrážané) len bežné výživné. Matka maloletého potvrdila, že neplatenie výživného nemalo trvalo nepriaznivé následky, dieťa hmotnou núdzou netrpelo. Obžalovaný bol do 31.01.2018 vo výkone trestu v Rakúsku, od 14.02.2018 sa zamestnal na Slovensku, napriek dostatočnému príjmu výživné neplatil. Zaplatené je však už všetko výživné od 01.01.2017, do dňa hlavného pojednávania, hoci obžalovanému sa kladie za vinu len obdobie od 01.02.2018 doposiaľ. Obžalovaný uhradil dobrovoľne 50,-€ na jar roku 2017, poštovým poukazom dňa 08.07.2017 sumu 50,-€ a 2 x 100,-€ nezávisle od exekučného príkazu súdnej exekútorke. Exekútorom zrazená spolu so sumou 200,-€ a vyplatená matke maloletej bola suma 1807,51-€ spolu s mimo exekúcie zaplatenými 2x 50,-€, teda suma 1907,51-€, zo sumy 2030,-€ (29mesiacov x 70,-€) ku dňu pojednávania. Nedoplatok tak bol vo výške 122,49-€. Obžalovaný v deň hlavného pojednávania dňa 10.06.2019 zaplatil matke maloletého sumu 172,50-€. Je tak preukázané, že nielenže obžalovaný zaplatil zameškané výživné od februára 2018 do dňa hlavného pojednávania, ale zaplatil zameškané výživné už od 01.01.2017. Tu je potrebné uviesť, že súdna exekútorke podávala súdu zmätočné údaje, pričom niekoľkokrát súd informovala, že obžalovaný má zaplatené zameškané, ako aj bežné výživné (ba už v prípravnom konaní), pričom napokon uviedla, že má nedoplatok 210,-€, ktorý sa ukázal ako mylný, a tiež nezohľadňujúci dobrovoľné platby vo výške spolu 100,-€. Tiež sa súdu javí byť nelogické, pokiaľ má obžalovaný dlh na výživnom, prečo súdna exekútorke mesiace zráža len bežné výživné a nie jednorazovo aj dlh na výživnom, ako to vykonala spočiatku pri zrážke 1115,89-€. Tieto skutočnosti súd uvádza len preto, že možno mať za preukázané, že keďže samotná súdna exekútorke mala za to až do poslednej správy, že dlh na výživnom je uhradený, nemožno ani považovať za pravdepodobné, že o dlhu mal vedomosť obžalovaný, a to minimálne od už opakujúcich sa pravidelných zrážok len na bežné výživné.

Obžaloba vyjadrila právny názor v tom zmysle, že na splnenie podmienok účinnej ľútosti je potrebné "dobrovoľné" plnenie, a hoci by aj bolo výživné v plnej výške zaplatené, pokiaľ ide o zrážky zo mzdy či inú formu exekúcie, takého plnenie nemožno považovať za prejav účinnej ľútosti.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Hoci zo zákonného označenia ustanovení o jednotlivých spôsoboch zániku trestnosti uvedených v Trestnom zákone možno nadobudnúť dojem, že pokiaľ ide o označenie "účinná ľútosť" malo by ísť o vyslovene dobrovoľné plnenie, ktoré nie je nijako vynucované, či priamo nútene vykonávané inštitútom na to zákonom vytvoreným, je potrebné uviesť, že ustanovenie § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. neobsahuje žiadne iné podmienky vzťahujúce sa priamo k plneniu (okrem podmienky k tomu sa nevzťahujúcej týkajúcej sa nepriaznivých následkov), len že ide o dodatočné splnenie povinnosti zaplatiť výživné páchatelom. Nemožno považovať za sporné, že aj keď ide o exekúciu, plní osoba povinného - "páchatel" (ide o majetok povinného) a nie exekútor. Súd je tak toho názoru, že to, že podstatná časť výživného bola zaplatená v dôsledku úspešnej exekúcie je pre naplnenie podmienok účinnej ľútosti irelevantné. Inak by zákonodarca použil pojem "dobrovoľne dodatočne splnil", hoci aj v tom prípade možno polemizovať o tom, či dobrovoľnosť nespočíva aj v tom, že páchatel pasívne umožní úspešnú exekúciu, hoci páchatel môže viesť život a nadobúdať príjem takým spôsobom, že buďto nebude mať príjem žiaden, alebo príjem nepostihnuteľný exekúciou, či tú úmyselne maríť.

Hoci obžaloba argumentuje absenciou "dobrovoľnosti", tak treba uviesť, že v podstate každé inak "dobrovoľné" plnenie v trestnom konaní, je konanie pod tlakom trestného stíhania, nezriedka obvinení siahajú po pôžičkách, či za nich zameškané výživné zaplatia príbuzní či iné blízke osoby, pretože dlh vznikol v minulosti a v súčasnosti ich sociálna situácia neumožňuje naakumulovať toľko vlastného kapitálu, aby si splnili povinnosť zaplatiť zameškané výživné. Takáto "dobrovoľnosť" je naozaj len zdanie, reálne konajú pod tlakom viacerých okolností a nezriedka za pomoci "cudzích" peňazí. Pokiaľ by sme akceptovali výklad obžaloby o "absolútnej" dobrovoľnosti, tak reálne by takto chápaný inštitút účinnej ľútosti mohlo využiť mizivé percento páchatelov, a ak je zmyslom účinnej ľútosti aby sa vyrovnal dlh na výživnom a pokiaľ možno sa platilo aj výživné bežné, tak aj v praxi by bol výsledok v podobe zaplatenia výživného mizivý, pretože tak či tak by to viedlo k trestnoprávnemu postihu páchatel'a. Nedá sa neuviesť ani to, že pokiaľ ide o exekúciu, páchatel - v exekučnom konaní označený ako povinný, nie je osobou, ktorá by mohla operatívne a účinne ovplyvniť, pokiaľ je zrejmé, že dlh na výživnom existuje, či bude alebo nebude exekučné konanie proti jeho osobe prebiehať. Aj jeho mzda podlieha exekúcii pričom pokiaľ ide o dlh na výživnom ide o prednostnú pohľadávku. Takto presne ako v tomto prípade môže dôjsť k tomu, že z príjmu je jednorazovo alebo viackrát po sebe zrazená významná časť. Predpokladať, že za takejto situácie bude povinný platiť výživné ešte zo zvyšku príjmu "dobrovoľne" je opäť na úrovni fikcie, pretože je predpoklad, že nebude schopný pokryť ani len jeho vlastné výdavky, ktoré boli nastavené na jeho príjem pred exekúciou. Napokon súd spomenie paradox, ktorý by vznikol v prípade prijatia právneho názoru prokurátora o nemožnosti účinnej ľútosti v prípade úhrady dlžného výživného formou exekúcie. Pokiaľ páchatel neuhradí ani formou úspešnej exekúcie žiadne dlžné výživné až do momentu hlavného pojednávania, kde ho uhradí v celom rozsahu za situácie, keď trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, tak splní podmienky účinnej ľútosti. Takto v podstate osoba, ktorá nevedie riadny život, nezamestná sa, môže sa spod trestnej činnosti vyvinieť. Páchatel, ktorý síce neplní vyživovaciu povinnosť riadne v dôsledku čoho bude výživné vymáhané formou exekúcie, no na rozdiel od prvého úspešne, lebo si našiel prácu a má zodpovedajúci príjem, nebude mať možnosť sa z trestnej činnosti vyvinieť, lebo takého splnenie dlhu by nebolo "dobrovoľným". Tu je treba uviesť, že keby aj na hlavnom pojednávaní mal k dispozícii prostriedky vo výške vymoženej exekučne, už v podstate nemá komu plniť, pretože dlh zanikol úspešným vymožením a prijatie plnenia oprávneným by bolo bezdôvodným obohatením. Takto v podstate osoba, ktorej majetok či príjem je zaťažený čo i z časti úspešne vykonávanou exekúciou, by bola znevýhodnená v porovnaní s osobou, ktorá si svoju povinnosť neplní vôbec až do času, keď zameškané výživné na hlavnom pojednávaní dodatočne uhradí. Takýto absurdný a nespravodlivý dôsledok by mal výklad účinnej ľútosti založenej na "dobrovoľnom" - v zmysle nikým nevymáhanom plnení.

Z uvedených dôvodov má súd za to, že aj zaplatenie výživného formou zrážok zo mzdy v rámci exekučného konania je plnením podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Na viac má súd za to, že pokiaľ páchatel nijak exekúciu nemarí, ale tá je úspešná, tak ide dokonca o plnenie "pasívne" dobrovoľné, lebo hoci má páchatel možnosti ako sa vyhnúť exekúcii formálne nevykazovanými príjmami, či tým že sa vôbec nezamestná a bude formálne nemajetný, tak sa zamestná riadne a v podstate "trpí" a nijako nemarí výkon exekúcie. Napokon aj zo správania obžalovaného po pôvodnom rozhodnutí súdu prvého stupňa možno mať za to, že skutočnosť, že exekučné konanie vo veci vymoženia výživného ďalej prebieha, je dôsledkom nie riadneho neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaným, ale jeho právnej neznalosti, ktorej dôsledkom je procesná pasivita.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.